

IQORA

EESTI MOSLEMITE KUUKIRI NR 2.

1. SEPTEMBER 2009 / 11 RAMADAN 1430

Alusta uuesti!

MINU HIJAB

Patustagem islami nimel?

Kasvatades väikesel moslemeid Euroopas

MINU ESIMENE RAMADAN

DATIID JA NENDE KASUÜKKUS

SISUKORD

<i>Hijab / Rätt teeb dawat!</i>	3
<i>Datlid ja nende kasulikkus.</i>	4
<i>Kasvatades meie väikeseid Moslemeid Euroopas</i>	6
<i>Minu esimene ramadan</i>	7
<i>Põrgu ja paradiis</i>	8
<i>Patustagem islami nimel?</i>	10
<i>Alusta uuesti!</i>	11
<i>Tundmatu</i>	12
<i>Hadithinurk: SAHIH AL-BUKHARI, Kitab Us-Saum (paastu raamat) – valitud hadithe, 2. Osa</i>	13
<i>Ramadanikuu kümme viimast päeva!</i>	15
<i>Koraaninurk: Suurad 112-114</i>	16
<i>Lastele - Prohveti lugu</i>	19
<i>Люди устали от шарлатанов и ищут истину. Путь коренных народов Севера в Ислам</i>	32

HIJAB

Kallid õed, kui mina esimest korda hijabi kandma hakkasin, oli algus kull raske, kuidas tagasimõeldes on see eelkõige sisemine võitlus iseendaga. Ei tundnud ma sel ajal kedagi, kes hijabi kannaks, ega polnud ka ise kunagi oma silmaga näinud kuidas seda kanda. Aga hakkama sain siiski alhamdulillah!

Internet oli minule kõvasti abiks. Ma arvan, et räti-ku pahe panemine võttis aega esimest korda pea

tund, ei olnud ju harjunud aga alhamdulillah aastatega on see väga lihtsaks muutunud. Ma arvan, et praegu ilma hijabita välja minemine oleks minu jaoks sama kui alasti välja minemine astahgfirullah.

Aega võttis kuni leidsin stiili, mis mulle sobib ja seeparast soovitangi õdedele katsetage aga meeles pidades, eelkõike tagasihoidlikkus, kuna hijabi mõte on mitte üleliigse tähelepanu tekitamine vaid vastupidi. Ja loomulikult ka et kõik vajalik oleks kaetud(kael, rind, juuksed). Samas ka tasuks meeles pidada, et ka riietumistiil on sinu hijab. Ja proovida riietuda mosleminaisele kohaselt.

Aga eks see kõik muidugi võtab aega ja palju kannatust ja loomulikult tuleb alati meeles pidada tasu Jumalalt. Tuleks ka teha oma uurismistöö hijabi kohta, sest kui sa selle otsuse vastu võtad, kõige tähtsam on see, et sa teed seda siiralt ja Jumalale, lootes abi ja tasu ainult Jumalalt.

InshaAllah loodan, et aastate pärast on eestlased harjunud tänaval nägema hijabi, tänu meie tugevatele õdedele. Ameen

Lisan siia juurde ka mõned erinevad stiilid teile katsetamiseks.

Toredat katsetamist

Sarah

RÄTT TEEB DAWAT

Sel kuul saadab mu tööandja mind ja paari teist töötajat „emafirmasse“ tööle.

Loomulikult olen seal taas ainus rätikandja ja seega ka „valge vares“. Aga kollegid on sõbralikud ja juhtkond andis minu käsutusse ühe väikese koosolekuruumi, kus ma saan oma palved sooritada.

Kolmandal päeval astus mu juurde üks tumedajuukseline noor naine ja küsis, kuidas minu töökohas reageeriti, kui ma hakkasin rätti kandma. Minu vastuse peale, et kandsin hijabi juba enne selle töökoha vastuvõtmist, jutustas ta, et võtab ise juba pikemat aega hoogu lõpuks ometi ka hakata rätti kandma, aga pole siiani veel söandanud. Kui ta töökaaslastelt nende arvamust küsis, kohtas ta üsna negatiivset suhtumist ning see oli teda tänaseni heidutanud. Nüüd aga olevat minu rätikandmine talle just selle viimase tõuke andnud. Järgmisel nädalal - inshaAllah - tuleb ta juba hijabiga tööle.

Vahva, kuidas hijab iseseisvalt dawat teeb!

<http://mina-ja-islam.blogspot.com/>

DATLID JA NENDE KASULIKKUS

Tõlkinud Sarah, liirimagt.

Kui Maarja Maryam(AS) oli rase Prohvet Jeesusega, valtis ta mõningaid inimesi, kuna kartis et need võivad teeda needa, arvates et Maarja(AS) on korda saatnud Zina (väljaspool abielu seksuaalsuhe). Ta läks surnud datlipalmi tüve juude, kus ta oli kutsutud ja lohutatud Ingel Jibrili poolt.

Ingel Jibril ütles Maarjale, et Allah SWT on loonud väikese jõe voolama tema all, et Maarja võiks juua. Ta ütles, ka talle, et ta raputaks surnud datlipalmi, kuna seejarel muutub see roheliseks mahlakate datlitega, mis kukuvad maha, et Maarja saaks neid süüa.

SubhanAllah, datlid on ime Allah` It. Salman ibn Amis Dhabi jutustas, et Prohvet Muhammed (Jumala rahu olgu temaga) ütles: " Katkesta oma paast datlitega või veega, kuna need on puhtad (Abu Dawud, Tirmidhi)

Me leiame, et nagu paljudes asjades, mis on meile ettekirjutatud Islamis, tuleb ka välja et datlites on palju kasulikku. Datlid on täis naturaalseid kiude ja sisaldavad ka oli, kaltsiumi, väävlit, rauda, kaaliumi, fosforit, magneesiumi, vaske ja mangaani, mis on kõik kasulikud meie kehale. Uuringud on näidanud, et üks dattel on minimaalne vajadus tasakaalukaks ja tervislikuks toitumiseks. Edasised uuringud näitavad, et dattlid aitavad võidelda kõhukinnisuse, soolestiku probleemide, kaalu suurenemise, südamehaiguste, kõhulahtisuse ja kõhuvahi vastu. SUUREPÄRANE!

Ramadanikuul, tee endale harjumuseks katkestada oma paastu DATLITEGA

Allikas: Online Magazine Modest Beatiful Muslima

Tõlkinud Sarah, Egiptusest.

Koraan:

„ Võta kinni palmitüvest ja raputa, sinu peale pudenevad värsked datlid.“ 19:25

„Maapeal on üksteise kõrval aasad, põllud, viinamäed, palmid ,mis võrsuvad ühest ja samast juurest ning erinevatest juurtest; neid kastetakse ühe ja sama veega, kuid ühtede viljad oleme loonud magusamateks kui teiste omad. Tõesti, selles kõiges on märgid mõistvate inimeste jaoks.“ 13:4

Datlid on datlipalimi viljad, mis parinevaed peamiselt Põhja-Aafrikast ja Lähis- Idas. Datleid saab süüa nii värskelt, kui ka kuivatatud. Peamiselt süüakse neid tervelt või siis maistuste koostisosana.

Moslemid tavaliselt alustavad Ramadani õhtust söömaega datlitega. Prohvet Mohammed (Jumala rahu olgu temaga) on öelnud: " Kui keegi teist paastub, last ta alustab söömist datlitega. Juhul, kui datleid pole, siis veega. Vesi on puhastav."

Paastumise lõpetades, söi Prohvet datleid ja alles siis palvetas Maghrib palve. Kui värsked datleid polnud juhustlikult saadaval, siis ta asendas need kuivanud datlitega. Kui ka kuivi datleid polnud, siis ta asendas need paari veesöömuuga.

Tänapäeva teadus on tõestanud, et datlite söömine on terviliku dieedi osa. Datlid sisaldavad suhkrut, rasvu, proteiini ja palju vitamiine. Sellest lähtudes soovitas Prohvet neid inimestel alati süüa.

Datlites on ka rikkalikult kiudaineid. Teadlased on tõestanud, et kiudainete rohke dieet aitab ära hoida kõhuvähi. Datlid on palju rikkalikuma koostisega, kui paljud teised puuviljad. Nad sisaldavad õlisid, kaltsiumi, väävlit, rauda, kaaliumi, fosforit, mangaani, magneesiumi ja vaske. Teisisõnu võib öelda, et datlid esindavad tasakaalustatud ja tervislikku dieeti. Araablased tavaliselt lisavad datleid piimale, jogurtile, leivale, võile või kalale. Need kombinatsioonid taelikult piisavad, et syya maitsvat ja kasulikku toitu, mis on hea nii tervislikule kehale kui ka vaimule. Datleid ja datli puud on Koraanis nimetatud 20 korda, mis tõestab nende tähtsust. Prohvet nimetas head moslemit datlipuuga sarnaseks öeldes: „Puude seas on üks puu, mis on nagu moslem. Tema lehed ei lange kunagi.“

Maryam, Jeesuse(Jumala rahu olgu temaga) emal olid datlid toiduks, kui ta kannatas sünnivalude kaes. Neid võib nimetada „maiustuste krooniks“ ja ideaalne toit, mis on kergesti seeditav juba 30 minuti jooksul peale nende söömist. Väsinud ja kurnatud keha, saab neist uue energiasööstu ja tunneb ennast värskemana. Inimesed arvavad, et tühi kõht paneb nad end näljasena tundma, kuid tegelikult teeb seda suhkru langemine veres ja mõne datli söömine

tõstab kohe veresuhkru taset ja inimese nälg vaigistub ja seejarel ei söö enam liigselt toitu.

Katsed on näidanud, et datlid sisaldavad emaka lihaseid tugevdavaid aineid, mida on kasulik süüa viimastel raseduskuudel. Ühelt poolt see aitab emaka avanemist sünnituse ajal ja teiselt poolt vahendab sünnijärgset veritsust. Toitumisspetsialistid peavad datleid üksilduses olevate ja imetavate emade parimaks toiduks. Seda sel- lepärast, et datlid sisaldavad elemente, mis aitavad emade depressiooni vastu ja rikastavad emapiima ainetega, mis aitavad lapsel haigustega võidelda.

Prophvet on rõhutanud datlite tähtsusele loote arengu puhul. Ja soovitas neid naistel süüa. Toitumisspetsialistid on hakanud soovutama datleid lastele, kes kannatavad närvilisuse ja hüpperaktiivsuse all. Prohvet Mohammed (Jumala rahu olgu temaga) on soovitanud datleid ka neile, kes kannatavad südame- hädade all. Modernne teadus on tõestanud, et datlite söömine aitab ära hoida hingamisteede haigusi.

Prohveti naine Aisha (RA) soovitas datleid neile, kes kannatasid peapöörituste all. Tänapäeval on tõestatud, et suhkru taseme langemine veres ja madal vererõhk on peapöörituste põhjustajaks. Lisaks sellele kasutas Aisha datleid koos kurgiga, et ravida ta liigset kõhnust. Ta ütles: „nad üritasid kõike, et ma juurde võtaksin, kuid miski ei aidanud. Siis nad andsid mulle kurki koos küpsete datlitega ja ma võtsin kaalus juurde.“ Aishal oli taeval õigus, sest nüüd me teame, et 1 kg datleid sisaldab peaaegu 3000 kalorit, mis võib ära toita täiskasvanud mehe üheks päevaks.

Datlid on rikkad vitamiinide ja mineraalide poolest. Kui nende ainete sisaldus kehas väheneb, siis veresoonte seisukord halveneb ja see omakorda viib südamerütmi kiirenemiseni ja lõpuks selleni, et süda ei sa efektiivselt tööd jätkata. Kuna datlid on kaltsiumirikkad, siis nad aitavad luid tugevdada. Kui kaltsium kehas väheneb, siis lapsed kannatavad rahhiiti ja täiskasvanute luud muutuvad nõrgaks ja kergesti murduvaks.

Datlid on ka silmade tervisele olulised. Nad kaitsevad silmi ööpimeduse (night-blindness) eest. Islami algusaastatel, anti datleid just sõjameestele. Nad kandsid neid spetsiaalsetes kottides, mis rippusid sõjameeste puusadel. Datlid on parim toit lihastele ja sellest tulenevalt parim toit meestele, kes teel lahingusse.

Enamus moslemitest alustavad nad Ramadani öhtusööki just datlitega. Datlid on kergesti seeditavad ja nad ei koorma paastuva inimese kõhtu..

Datlid kustutavad paastuva inimese esimese suure nälja ja paastuja ei hakka kohe suure kiiruga toitu pugima, mis võib tekitada seedimisprobleeme.

Datlid valmistavad ette paastuja kõhu, mis on olnud mitteaktiivne terve päeva, toiduks ja aktiveerib seedimise ja vallandab seedimismahlad.

Datlid sisaldavad rikkalikult energiat ning keha saab sellest talle kõige olulisemat toitainet, mis on asendamatud ajurakkudele ja närvidel.

Datlid kaitsevad paastuvat inimeste kõhukinnisuse eest, mis võib esineda toitumisaegade muutuse pärast või ki-

udaine vaese dieedi tõttu.

Datlite leeliselised soolad reguleerivad vere happelisust, mis tekib üleliigsest liha ja süsivesikute söömisest, mis omakorda võib tekitada palju igasuguseid tervisehäda- sid.

100 g datleid sisaldab:

- Naatrium - 2 mg
- Süsivesikuid - 75 gm
- Kiudaineid - 8 gm
- Suhkrut - 63 gm
- Proteiin - 2 gm
- Vitamiin - A 10 IU
- Vitamiin C - 0.4 mg
- Vitamiin E - 0.05 mg
- Vitamiin K - 2.7 mcg
- Vitamiin B1 - 0.052 mg
- Vitamiin B2 - 0.066 mg
- Vitamiin B3 - 1.274 mg
- Vitamiin B6 - 0.165 mg
- Vitamiin B12 - 0 mcg
- Vitamiin B9 - 19 mcg
- Vitamiin B5 - 0.589 mcg
- Kaltsium - 39 mg
- Raud - 1.02 mg
- Magneesium - 43 mg
- Fosfor - 62 mg
- Kaalium - 656 mg
- Tsink - 0.29 mg
- Vask - 0.206 mg
- Mangnaan - 0.262 mg
- Seleenium - 3 mcg
- Rasva kokku - 0.39 mg
- Küllastatud rasvu - 0.032 mg
- Monoküllastunud rasvu - 0.036 mg
- Polüküllastunud rasvad - 0.019 mg

<http://www.islamicssites.com/dates.asp>

<http://lifestyle.iloveindia.com/lounge/benefits-of-dates-1962.html>

<http://www.ramadanreminders.com/>

Kasvatades väikeseid moslemeid Euroopas

Olen ise kahe tütre ema ja tean, et ei ole alati lihtne kasvatada neid väikeseid moslemeid Euroopas, kus inimestel on teistsugused kasvatusviisid, teine usk jne. Paneksin kirja mõned nõuanded eelkõige endale, mida peaks silmas pidama, lootes kasvatada oma lastest tublisi ja Jumala kartlikke tulevaseid moslemeid. Loodan, et ka teie leiate siit midagi, mida oma lastega kasutada.

1. Järgida Sunnat, mida tuleb teha kui beebi on siia maailma sündinud- on väga tahtis, et meie pisike beebi, kes siia maailma sünnib saab olema koheldud kohe nagu moslemi beebi, ja siinkohal tuleks järgida Sunnat, mida Prohvet Muhammad(Jumala rahu olgu temaga) on meile õpetanud, kuidas käituda vastsündinuga .

2. õpeta lastele varakult, kes on Allah- me peaksime varakult õpetama lastele, et me usume ja teenime ainult uhte Jumalat Allah(SW). Lastele tuleb õpetada armastust Allah ja Prohvet Muhammadi(Jumala rahu olgu temaga) vastu.

3. Kohtle oma lapsi lahkesti- ,meeldiva ja lahke käitumisega saavutad selle, et ka nemad õpivad sind ja teisi inimesi nii kohtlema.

4. Lase lastel istuda täiskasvanutega- eriti kui arutate Islami teemasid. Prohvet Muhammad(Jumala rahu olgu temaga) tihti pani lapsed istuma esiritta kui ta rääkis inimestega usust.

5. Palveta koos nendega- kui nad on väikesed lase neil näha kuidas sa palvetad ja varsti nad imiteerivad sind, kui nad kasvavad, ärata nad üles Fajr palve ajal, et nad saaksid koos perega palvetada. Räägi neile, mis autasu annab Allah meile palve eest, et nad ei tunneks, et palve oleks koormaks neile.

6. õpeta oma lastele, mis on Haraam- proovi seda aga teha positiivses mõttes ja seletades ära, et see mis on haraam, ei ole hea meie nii meie kehale kui ka hingele ja kuna Allah tahab meile alati kõike paremat on ta andud meile ka palju asju mille ule saame tänulikud olla ja mis on meile kasulikud.

7. Loe koos Koraani ja õpi pähe uusi suurasi- Lapsed õpivad väga kiiresti, õpeta neile armastama Koraani, ära pane neid kunagi Koraani lugema karistusena millegi eest. Koraani lugemine peaks olema eriline aeg, kus saame oma lastega aega veeta ning mõelda ja arutada, mida Allah tahab meile öelda mingi väärsiga.

8. Ole aktiivne lapse koolis- anna teada sinu lapse koolis, et sinu laps on moslem, räägi õpetajatega Islamist, anna kooli materjale Islami usu kohta. Meie lapse koolis tehti isegi Islami tutvustamise kuu, kus ka lapsed said oma panuse panna moshee joonistamisel, Islami 5

samba koostamisel jne ka vanemad tulid ka ettekannet vaatama.

9. Muretse koju raamatuid, mis on kirjutatud moslemite poolt- loe lapsega raamatuid, kus tegelaseks on moslemid, et lapsed saaks end samastada tegelastega.

10. Ära neid ära hellita- lapsi on lihtne ära hellitada, kui sa ostad ja teed nendele kõike mida nad soovivad, ole ettevaatlik, mida sa ostad, ära kuhja neid üle mänguasjades, riietega. Lase neil näha ka inimesi, kes on vaesed, et nad näeksid, millega neid on õnnistatud. Kaasa oma laps Eid`l ajal tegema kingipakke vaestele.

11. Muuda Islami pühad lastele tähtsaks- kasvades üles Euroopas, näevad lapsed tihti kui suured ja tähtsad pühad on jõulud, lihavõtted. Aja oma lapsed õhinasse meie Eid`l ajal, kaunistage koos kodu, kinkige lastele uusi riided, maiustusi, saatke Eid kaarte lähedastele. Tehke Eid lastele suureks rõõmuks, mida igal aastal jalle pikki silmi oodata.

12. õpeta austust vanemate inimeste vastu- on tähtis, et lapsed õpiksid austama vanemaid inimesi ja eriti Teid nende vanematena. Siit ka teada tuntud hadiith: "Paradiis lebab ema jalge ees"

13. Ja lõpuks ole neile eeskujuks- lapsed on nagu tühjad paberilehed kui nad siia maailma tulevad, sa võid sinna kirjutada ukskõik millise mustri. Ära looda, et su lapsest kasvab tugev ja hea moslem, kui sa ise seda ei ole. Olgu meie koigi eesmärk Paradiis. Islam on parim ja ainuke viis harimaks ja kasvatamiseks meie pisikesi Moslemeid. **Ole Sina nende Moslemist superkangelane!**

MINU ESIMENE RAMADAN

Minu esimene Ramadan oli 5 aastat tagasi sygisel. Ma olin islami vastu võtnud sellest eelneval kevadel.

Mul on see Ramadan vaga hästi meeles, sest alates sellest ajast võin ennast tõeliselt moslemiks pidada. Enne seda ma ei katnud oma pead, käisin t-särgiga ja ei palvetanud igapäevaselt. Pärast islami vastuvõtmist oli minust saanud samasugune moslem nagu ma olin olnud kristlane...usun aga praktilises elus ei tee selleks midagi. Mul ei olnud õiget eeskujut, kes juhataks mind õigele teele ja enamus asju olin pidanud, kas raamtu või neti teel endale selgeks tegema. Ja kuna polnud palju raamatuid ja netile ei pääsenud igapäevaselt ligi, siis olidki minu teadmised poolikud.

Sel ajal töötasin ma administraatorina sukeldumiskeskuses. Iga tööpäeva lõpus istusid kõik töölised maja ees ja ootasid bussi ja juttu laks Ramadani peale. Ükspäev kuulsin oma kaasmoslemilt, et kui Ramadani ajal ei palveta ja naine ei kata ennast ilusi, siis tema Ramadan ei lähe arvesse. Ma olin küll natuke uurinud selle kohta, kuid hijaabikandmine ei tundunud mulle üldse meeldivana. Koju jõudes hakkasin ma selle peale tõsiselt mõtlema ja tekkis hirm, et akki mu paast ei lähegi arvesse, kui ma hijaabid ei kannan ja kartusest Jumal ees ma otsustasin, et esimesel Ramadani päeval hakkab kandma hijaabid ja palvetama 5 korda päevas, nagu on kastud.

Loomulikult olid mul kahtlused, et kas suudan ilma joogita olla päev otsa jne, kuid kõige suurem hirm oli just hijaabikandmise ees (praegu tundub nii naljakas).

Saabus esimene Ramadanipäev. Kodu juures töobussile minnes, olid töökaaslased võrdsest hämmingus ja üllatunud. Mittemoslemid vaatasid haletseva pilguga ja moslemid olid väga õnnelikud minu saavutuse üle. Tööle jõudes sain ebameeldiva üllatusosaliseks, kui minu ülemus mulle väga halvasti ütles just hijaabid kohta. Tegemist oli egiptlasega, kes arvas, et moslemid võivad juua alkoholi, naistega ringi tõmmata jne. Temale kohe mitte üldse ei meeldinud, et administrator, kes suhtleb klientidega, kannab hijaabid. Kuid ma jäin endale kindlaks. Talusin tema pahameelt päevast päeva, kuid just tänu sellele kiindusin hijaabid ainsa tugevamalt. Subhaanaallah. Sellest situatsioonist õppisin, et ka negatiivne meie elust võib tegelikult poosiivse tulemuse anda ja peab Allah`d alati tänama ka kõige halva eest.

Ramadan ise laks üllatavalt lihtsalt, kui ei arvesta kolossaalseid vigu, mida ma tegin...näiteks esimestel päevadel kandsin ma hamba pastat kaasas, et mul suust paha lõhna ei tuleks, määrisin tilga pastat hammastele!!!! Täitsa jaburdus, kuid mis teha, mul polnud õpetajaid ja selle kohta polnud ka lugenud midagi. Peale paari päeva lugesin selle kohta, et paastu pidava inimese hingeõhk on Allah`le meeldivam kui parfüüm. Tööjuures kohtasin ka inimesi, kes avalikult Ramadani pidasid, kuid salaja nurgataga jõid lonksu vett. Mulle tundus see kuidagi eriti jaburana, sest teadsin ju, et Allah näeb ka nurga taha. See kõik pani mind aina kindlamalt Islami ja Allah külge klammerduma ja Islami kohta õppima, et minust ei saaks samasugust „moslemit“.

Kui Ramadan hakkas läbi saama olin 100% kindel, et hijaabid ei eemalda ja palveid ei lõpeta ja nii algaski minu õige tee islamis. Allhamdullillah!

Sarah Egiptusest

PÕRGU JA PARADIIS

Autor: Abu Seyfullah

VIIMANE TUND

Allah on ka universumile andnud oma saatuse ja eluperioodi. Universumi saatus on pühas kirjas kinnitatud. Kui kõik see juhtub, rullib Allah taeva lahti, nagu kirjanik oma kirjarulli lahti rullib! Seda juhtumist nimetatakse islamis "as saa ah" (Viimane Tund)

"Päeval, mil Me taeva kokku rullime justkui kirja-poogna, nagu alustasime esimese loomisega, nii ka seda kordame. (See on) Meiepoolne lubadus. Tõesti, Me teeme seda." (Koraan 21:104)

"Ja taeva Me ehitasime väes ja tõesti Me oleme selle laiendajad." (Koraan 51:47)

Sõnaga "laiendama" mõeldakse kogu universumi ja teiste universumi osasid. Universumi areng peatatakse ühe päevaga ja see kuivab kokku. Tekib tohutu kaos ja kõik elusolendid saavad surma.

TEADE

"Assaat" mis tähendab "tundi", on periood, kus toimub kogu elusa hävitamine. Käsu selleks annab Allah, kui ingel Israfil pasunat puhub:

"Ja puhutakse sarve ning kukuvad surnult maha kõik, kes on taevas ja Maa peal, välja arvatud need, keda

Jumal tahab. Siis puhutakse seda taas ning otsekohe on nad seismas ning vaatamas." (Koraan 39:68)

Esimene kord, kuipasunat puhutakse, tekib kaos, kõik saavad surma, peale nende, kellel Allah laseb ellu jääda. Koraanis on palju värsse, mis räägivad universumi hävitamisest, mõned siia juurde:

Tõesti, mis teile on lubatud, saab teoks. Seega, kui tähed kustutatakse ja taevas avatakse, kui mäed minema puhutakse ja sõnumitoojate aeg on kätte jõudnud ... Mis päevale see edasi lükati? Eraldamispäevale (Viimsele Kohtupäevale). (Koraan 77 :7-13)

"Kui taevas rebeneb ja tähed laiali pudenevad ..." (Koraan 82:1-2)

"Kui väriseb maa oma (viimset, suurimat) värisemist ja viskab välja oma koorma (surnud) ja ütleb inimekond: „Mis temaga lahti on?" ... (Koraan 99:1-3)

"Kui päike kokku rullitakse ja kui tähed tuhmuvad ja kui mäed kõrvaldatakse ja kui tiined kaamlid hüljatakse ja kui metsloomad kokku kogutakse ja kui mered saavad tuleks ja kui hinged (kehade või oma-sugustega) paari pannakse ja kui elusalt maetud (vastündinud) tüdrukult küsitakse, mis patu eest ta tapeti. Ja kui (inimeste tegude) lehed laiali laota-

takse ja kui taevas paljaks riisutakse ja kui põrgutuli lõõmama lüüakse ja kui paradiis lähedale tuuakse, teab iga hing, mis on ta (endaga kaasa) toonud.” (Koraan 81:1-14)

HIRM

Universumi hävitamise ajal on veel Maal inimesi. Prohvet Muhamed sauts jutustas, et sel ajal on maa uskmatutega kaetud, usk ühte Jumalasse ja puhas õpetus täiesti kadunud:

Prohvet ütles ka: Niikaua kui maapeal “Allah, Allah” usklike poolt öeldakse, ei ole see tund veel käes. (Tirmizi)

“O inimkond, kartke oma Isandat. Tõesti (viimse) Tunni maavärin on üks kohutav asi. Sel päeval te näete kuidas iga imetav ema unustab selle, keda ta imetas ja iga rase kaotab selle, keda ta kandis ja te näete inimesi, justkui oleks nad purjus, kuigi nad seda ei ole. Kuid Jumala karistus on kõva.” (Koraan 22:1-2)

“Sel päeval põgeneb mees oma venna eest ja oma ema ning isa eest ja oma naise ning laste eest.” (Koraan 80:34-36)

“Ootamatult saabuv tund ... Mis on see ootamatult saabuv tund? Ja mis ütleks sulle, mis on ootamatult saabuv tund? (See on) päev, mil inimesed saavad olema kui laiali pillutud ööliblikad ning mäed saavad olema kui kohev vill.” (Koraan 101 :1-5)

UUESTIÄRKAMINE

Uuestiärkamisest teavitatakse samaaegselt Viimase Tunni, see leiab aset samal ajal, kui ingel Israfil pasunat puhub:

“Ja sarve puhutakse. See ongi ähvarduste (täideviimise) päev.” (Koraan 50:20)

“Ja sarve puhutakse ning koheselt ruttavad nad oma haudadest oma Isanda juurde. Nad ütlevad: „Häda meile! Kes on meid meie puhkepaigast üles ärata-

nud?” See on, mida Kõige Armulisem on lubanud ning sõnumitoojad rääkisid tõtt.” (Koraan 36:51-52)

TEOSTUMINE

Vastupidiselt teistele religioonidele õpetab islam, et uuestiärkamine on füüsiline. Inimese hing jääb püsima, samal ajal kui tema keha lahuneb. Uuestiärkamisega taastatakse inimkeha ja saab tagasi sellesse oma hinge. Koraan on selle kohta väga täpselt öelnud:

“Kas inimene arvab, et Me ei kogu ta konte kokku? Jah, Me oleme võimelised ka ta sõrmeotsad samasugusena looma.” (Koraan 75:3-4)

“Sel päeval pitseerime nende suud ja nende käed räägivad Meiega ning nende jalad annavad tunnistust sellest, mis nad välja on teeninud.” (Koraan 36:65)

“... kuni kui nad selleni jõuavad, tunnistavad nende kuulmine, nägemine ning nahk nende vastu sellest, mida nad on korda saatnud. Ja nad ütlevad oma nahkadele: „Miks te meie vastu tunnistate?” Nad vastavad: „Meid pani rääkima Jumal, Kes on pannud kõik rääkima ja Tema teid esimesel korral lõi ning Tema juurde te ka naasete. Ja te ei kaitsnud end, seega teie kuulmine, nägemine ning nahk tunnistavad teie vastu, kuid teie arvasite, et Jumal ei tea palju sellest, mida te korda saadate. ...” (Koraan 41:20-22)

Patustagem islami nimel?

Sobia Asrar (ajakiri Al-Jumua, vol 19, issue 10, Shawwal 1428 H)

tõlkinud: Kätlin Hommik-Mrabte

„Inimesed mitte-islamimaades vajavad sind. Võta aga see rääk ära ja mine õpetama neile, mis on islam!”

Kas selles lauses on midagi valesti? Ebarealistlik see ei ole, kuna olen kuulnud inimesi sellist asja ütlemas uskudes, et see on hea nõu. Nad arvavad, et suurema hea nimel võib „väikesed” asjad kõrvale jätta ning ega me sellepärast veel vähem moslemid ole, kui veidi oma usus järele anname.

Võib-olla peaks tegema rohkem reklaami punk rock bändidele, kus moslemid liikmeteks on, et islam massideni viia? Võib-olla peaks rohkem moslemineiusid missivõistlustest osa võtma, et inimesi moslemitest ja islamist teavitada? Aga võib-olla peaks võimalikult palju moslemeid valitsusse kandideerima, mis sellest et seal püsimiseks tuleks soosida homoseksuaalide võrdõiguslikkust ja toetada aborti? Vähemasti oleks meil rohkem võimu!

Need stsenaariumid ei ole kindlasti hüpoteetilised. Panin need meelega küsimustena kirja, kuna ei taha kellegi üle kohut mõista. Samas kuulun ma kindlasti nende hulka, kes on suures segaduses sellest uuest fenomenist, mis meid valdab ja mille kohaselt on igati lubatud peaaegu kõiges kompromissile minna, peasi, et saame islamit propageerida.

Paistab, et täna, kui oleme rohkem kui kunagi varem maailma rambivalguses ning kõik, mis ütleme või teeme seatakse automaatselt suurendusklaasi alla kogu maailmale kritiseerimiseks, püüame rohkem kui kunagi varem tutvustada seda „õiget” ja „möödukat” islamit. Kuigi, milline osa islamist siis ei ole õige või möödukas?

Paljud meist on valinud nõ „peavoolu”, et isoleeritusest välja saada ning maailmale näidata, mis islam „tegelikult” on ja kes on need moslemid. Meile räägitakse sellest, kui oluline on suhelda mitte-moslemitega, et neile islami põhitõdesid selgitada. Sageli teevad seda aga inimesed, kes ise põhitõdedest kaugemale jõudnud ei olegi. Seega kästakse neil jääda põhilise juurde ning mitte teemast kõrvale kalduda: rääkida monoteismist, õiglusest ja rahust, mida islam propageerib. See ongi islam.

Kuid kas see tähendab, et islamis midagi muud polegi? Ja kas on õige inimestele selgitada vaid põhitõdesid, jättes samas kõrvale kõik muu, mis ometi on samuti nii

oluline? Kas on aus jagada skeptikutele ning võib-olla tulevastele-moslemitele vaid valitud palu?

See tuleb mulle meelde üht islamisse kutsujat, kes ütles, et tema habet ei kanna, kuna kardab potentsiaalseid kuulajaid hirmutada. Kas ta usub, et habe on islamis oluline? Jah. Ja just sellest ma aru ei saagi. Kuidas võime eeldada, et inimesed kuulavad meie juttu sellest, kui uhked me selle üle oleme, et oleme moslemid; kui väga me oma religioonist ning kõigest sellega kaasas käivast peame; kui suurepärase see kõik on, kui me samas ise teeme kompromisse niivõrd olulistest asjadest, kartes et inimesed meid muidu põlgavad? Kui uhked me siis oma usu üle ikka oleme? Kui ausalt me selle perfektsusesse usume? Mida need kuulajad meist siis arvavad, kui teada saavad, et oleme meelega midagi väga olulist nende nimel hüljanud?

Kindlasti ei kahtle ma selle islamisse kutsuja kavatsustes, kuna see probleem ei ole spetsiifiliselt temale omane. Paljud moslemid väidavad, et islam ei ole ei habemes ega rätis ega mõnes muus islami käsus, mis neile liiga ekstreemsena tundub. Ja neil on õigus. Kuid samas on kõik see osa islamist, osa Jumala seadusest, mida me moslemitena peaksime austama ja kalliks pidama. Kui me teisi oma armastatud usku kutsume, siis miks häbeneme ise selle usu seadusi täita? Kas inimeste islamisse kutsumine ei ole vaid vabandus selleks, et võiksime teha nii, nagu meil mugavam on, et me ei peaks häbenema?

Me ei tohiks unustada, et Jumalal ei ole vaja meie abi islami levitamiseks. *Ta ütleb: „Ja kes püüdleb, püüdleb vaid enda pärast. Tõesti, Jumal ei vaja maailmu.” (29:6) Loomulikult peaksime me kutsuma sellele, mis on hea ja keelama halva (3:110), kuid me ei tohi sel lasta varjutada korrektselt seaduste täitmise vajadust.*

Seega, nagu oleme uhked moslemite saavutuste üle läbi ajaloo, peaksime olema ka uhked kõige üle, mis islamil meile pakkuda on, alates väljanägemisest kuni elu korraldamiseni välja. Vaid siis saame tõeliselt olla „*parim loodud kogukond inimkonna hulgas*” (3:110).

Alusta uuesti!

Salma Sanwari (<http://ajmag.blogspot.com>)

tõlkinud: Kätlin Hommik-Mrabte

Kas oled kunagi soovinud, et saaksid uuesti alustada? Olgu tegemist eluga üldiselt või millegi spetsiifilisemaga, enamusest on vahel soovinud kõike otsast alata.

Võib-olla on meil koolis halvasti läinud ja seejärel kõik halvast hullemaks pööranud. Alustasime aasta alguses vaid paarist loengust puudumisega, kuna olime suures vaimustuses sellest, millist vabadust ülikoolielu meile gümnaasiumi järel pakub, kuid hiljem moondus see kõik kuidagi halbadeks hinneteks ning lõpetamata ülesanneteks. Ja siis – kogu meie õppetöö on kannatada saanud. Aasta hiljem soovime, et saaksime vaid kõike otsast alustada. Ja kui palju paremini me kõige sellega hakkama saaksime!

Võib-olla oleme sattunud halba seltskonda. Peagi tekitavad need sõbrad meile aga aina rohkem probleeme. Tahame grupist välja, kuid ei tea, kuidas seda teha. Tahame otsast alustada ja teame, et ei valiks iial enam selliseid sõpru.

Kuid kas uuesti alustamine on vaid kliše? See on võimalik, kuna tegemist on ühe islami põhiprintsiibiga. Jumal on meile andnud võimaluse taas alustada.

Jumala halastus on nii suur, et võime Temalt andeks paluda pea kõige eest ja kui me siiralt palume, siis Ta meile ka väga suure tõenäosusega andestab in ša allah. Andestus tähendab aga uut algust. Selleks, et see toimiks, peame muidugi lubama, et me enam iial enda viga ei korda ning ka seda lubadust pidama. Kas saab olla midagi paremat? Kas võime loota veel rohkemale halastusele kui see? Mida meil veel pattudest lahtiütlemiseks ning puhta eluga alustamiseks vaja on?

Jumal on andnud meile võimaluse ükskõik millisel ajahetkel uuesti alustada. Me ei pea selleks imesid korda saatma, peame vaid hingest kahetsema, lubama, et me enam nii ei tee ning ka seda lubadust pidama. Kuid osadel meist on sellega suuri raskusi.

Kõigepealt on meil väga tihti raskusi isegi tunnistada, et oleme midagi valesti teinud. Me püüame igati oma patte välja vabandada, öeldes, et see ei ole tegelikult päris patt, et kõik teised teevad ka nii, et see ei ole nii oluline kui midagi muud jne. Saatan on meister meid veenma, et see, mida teeme, ei olegi nii hull kui paistab. Me veevame endid, et meie kavatsused olid head ja meie teod lihtsalt ei läinud nendega kokku. Me teeme kõik, et endid veenda, et see, mida me tegime, ei olnudki vale ja seega ei ole meil tarvis ka pattu kahetseda.

Edasi, kui me isegi oma viga tunnistame ja andestust palume, siis tihti ei tee me seda eriti siiralt. Ütleme, et meil on kahju, kuid samas kordame samu vigu ikka ja jälle. Selle asemel, et oma vigadest õppida, me lihtsalt kopeerime neid. Kord kahetseme, kuid päeva, nädala või kuu möödudes teeme sama vea, kuna süü- ja kahetsustunne on kadunud. Seega ei ole esialgne kahetsus meie jaoks midagi lahendanud.

Elu on nagu igavesti mängitav Monopoly, kus meil on võimalik mitmeid ja mitmeid kordi stardipositsioonist mööduda. Kuid alles siis, kui oleme viimaks valmis oma patust lõplikult loobuma näeme, kui palju see meile hingeliselt juurde annab.

Jumal annab meile iga päev uusi võimalusi, täpsemalt vähemasti viis korda päevas. Peale igat palvet võime siiralt Jumalalt paluda, et Ta meile meie patud andestaks ning jõudu annaks neid mitte enam korrata.

Ka ramadanikuu on suureks õnnistuseks Jumalalt. Me kõik peaksime ramadani pidama iga-aastaseks hingeliseks puhastusajaks, mille käigus valmistume ette uueks aastaks. Paljud just nii teevadki: moslemid üle maailma on valinud just ramadani oma aasta alguspunktiks, kus nad seavad end õigele teele ning püüavad hoolega ka hiljem sellel püsida. Võiksime seda eeskujuks võtta. Millal oleks parem aeg millestki halvast loobumiseks kui nüüd, sel pühal ajal?

Ärgem unustagem ka meile liginevat suurepärasest võimast end minevikust puhtaks pesta: palverännakuaega. Need, kel on olnud võimalus Mekas sel pühal teekonnal käia, on tõesti väga õnnelikud inimesed.

Tundmatu

Olen teistsugune - seda muigad?!
Olen moslem, looritatud - seda pilkad?!
Näitad mulle rusikat
aga näe, teine hoopis teretab.
Miks viisakas ei ole sa,
nagu see vanahärra seal.
Olen ka inimene,
naine,
ema.
Needki võtta tahad?!
Hoopis langeta end Loojale.
Suru uhkus maha, proovi seda,
endale.
Ei heida ma aga meelt
ega naeratust pühi näolt.
Peatuma ei jää,
ei ole sa seda väärt.
Olen tugevam kui ennem,
kaasa aitasid sina selles.
Olen selline kes olen,
tahan olla.
See on valik õige.
Sina tundmatu kõnni aga edasi
sest seda teen minagi.

HADITHE PAASTUMISEST

SAHIH AL-BUKHARI, Kitab Us-Saum (paastu raamat) – valitud hadithe, 2. osa

PAASTUST ÜLDISELT:

Abu Huraira (raa) jutustas: Jumala Sõnumitooja (saws) ütles: „Jumal on öelnud: 'Kõik Aadama laste (st inimeste) teod on neile endile, välja arvatud paast, mis on Mulle ja Mina annan selle eest tasu.' Paastumine on kaitseks (põrgutule ja patustamise eest). Kui keegi teist paastub, peab ta hoiduma seksuaalsuhetest oma abikaasaga ja vaidlemisest ja kui keegi temaga kakelda või vaielda tahab, peab ta ütleva: 'Ma paastun!' Selle nimel, Kelle käes on mu hing, paastuja suust tulev lõhn on Jumala juures parem kui muskuse lõhn. Paastujal on kaks korda hea meel: iftaari ajal (kui ta paastu katkestab) ja teine, kui ta oma Isandaga kohtub; siis on tal paastumisest hea meel.“ (Sahih Al-Bukhari 1904)

Al-Bara (raa) jutustas: „Muhammedi (saws) kaaslastel oli kombeks, et kui mõni neist paastus ja talle toitu toodi (õhtuseks paastu katkestamiseks), kuid ta enne söömist magama jäi, ei söönud ta enne järgmise päeva päikeseloojangut. Qais bin Sirma Al-Ansari paastus ning tuli iftaari ajal oma naise juurde ning küsis, kas tollel on midagi süüa. Naine vastas: 'Ei, aga ma lähen toon sulle midagi.' Qais tegi päeval rasket tööd, seega uni võttis ta üle võimust ning ta jäi magama. Kui ta naine tuli ning teda nägi, ütles ta: 'Milline pettumus sulle.' Kui jõudis kätte järgmine keskpäev, Qais minestas ning Prohvetile (saws) anti kogu asjast teada, mille peale ilmutati järgnevad värvid: 'Teile on tehtud legaalseks paastuöödel olla vahekorras oma naistega ...' Kõik olid selle üle väga rõõmsad. Jumal ilmutas ka: '... ja sööge ning jooge kuni valge niit (valgusviirg) eristub teil mustast niidist (öö pimedusest) ...' (2:187).“ (Sahih Al-Bukhari 1915)

Abdullah (raa) jutustas: „Prohvet (saws) paastus jätkuvalt mitmeid päevi. Ka inimesed tegid seda, kuid see oli neile raske. Seega Prohvet (saws) keelas neid (paastuda jätkuvalt rohkem kui ühe päeva). Nad ütlesid: 'Aga sina paastud katkematult (st talle ei viidud ei õhtul ega hommikul toitu).' Prohvet (saws) vastas: 'Ma ei ole nagu teie, sest mulle võimaldatakse toitu ja jooki (Jumala poolt).“ (Sahih Al-Bukhari 1922)

VABATAHTLIK PAAST:

Umm Ad-Darda ütles: „Abu Ad-Dardal oli harjumuseks minult küsida: 'Kas sul on süüa?' Kui ma eitavalt vastasin, ütles ta: 'Siis ma paastun täna.' Abu Talha, Abu Huraira,

Ibn Abbas ja Hudhaifa (raa) tegid sama.“ (Sahih Al-Bukhari 30 – paastu raamat, peatükk 21)

Abu Juhaifa jutustas: Prohvet (saws) seadis Salmani ja Abu Ad-Darda vahele vendlussidemed. Salman läks Abu Ad-Dardale külla ja leidis eest viletsates riietes Umm Ad-Darda ning küsis temalt, miks ta sellises olukorras on. Ta vastas: „Sinu venda Abu Ad-Dardat ei huvita see maailm (st luksus).“ Samal ajal tuli Abu Ad-Darda ja valmistas Salmanile külakosti. Salman palus, et Abu Ad-Darda (temaga koos) sööks, kuid Abu Ad-Darda ütles: „Ma paastun.“ Salman vastas: „Ma ei söö, kui sina ei söö.“ Niisiis Abu Ad-Darda söi. Kui oli öö, tõusis Abu Ad-Darda üles (et vabatahtlikku ööpalvet sooritada), kuid Salman käskis tal magada ja Abu Ad-Darda magas. Mõne aja möödudes tõusis Abu Ad-Darda taas üles, kuid Salman käskis tal edasi magada. Kui käes oli öö viimane tund, käskis Salman tal üles tõusta ja nad palvetasid. Salman ütles Abu Ad-Dardale: „Su Isandal on sinu üle oma õigus, sinul on enda üle õigus ja su perel on sinu üle õigus. Seega pead sa kõigile neile, kellel su üle õigus on, nende õiguse andma.“ Abu Ad-Darda tuli Prohveti (saws) juurde ja rääkis talle kogu loo. Prohvet (saws) ütles: „Salman rääkis tõtt.“ (Sahih Al-Bukhari 1968)

Abdullah bin Amr bin Al-As (raa) jutustas: Jumala Sõnumitooja (saws) ütles mulle: „Abdullah, kas mind ei ole mitte informeeritud, et sa paastud päeval ja palvetad kogu öö?“ Abdullah vastas: „Jah, Jumala Sõnumitooja!“ Prohvet (saws) ütles: „Ära tee seda. Paastu paar päeva ja siis ära paastu paar päeva. Palveta, kuid ka maga öösel, sest sinu kehal on sinu üle õigus, sinu naisel on sinu üle õigus ja su külalisel on sinu üle õigus. On piisav, kui sa paastud kolm päeva kuus, sest iga heateo tasu kümnekordistatakse, seega oleksid sa justkui paastunud terve aasta läbi.“ Ma käisin siiski peale ja mulle anti kõva käsk. Ma ütlesin: „Jumala Sõnumitooja, mul on jõudu!“ Prohvet (saws) ütles: „Paastu nagu paastus prohvet Taavet (as) ja ära sellest rohkem paastu.“ Ma küsisin: „Kuidas oli Jumala Prohveti Taaveti (as) paast?“ Ta vastas: „Pool aastat.“ (st ta paastus igal teisel päeval). Hiljem, kui Abdullah oli juba vana, ütles ta ikka: „Mulle oleks parem olnud, kui oleksin vastu võtnud Prohveti (saws) loa (st paastunud vaid kolm päeva kuus).“ (Sahih Al-Bukhari 1975)

Abu Huraira (raa) jutustas: „Mu sõber (st prohvet (saws)) soovitas mul järgida kolme asja: (1) paastuda kolm päeva kuus, (2) palvetada kaks rakat doha palvet (vabataht-

lik hommikupalve peale päikesetõusu) ja (3) palvetada witri palvet enne magamaminekut.“ (Sahih Al-Bukhari 1981)

Abu Huraira (raa) jutustas: Ma kuuslin, kuidas Prohvet (saws) ütles: „Keegi teist ei tohiks paastuda reedel, välja arvatud juhul, kui ta paastub ka päeval enne või peale seda.“ (Sahih Al-Bukhari 1985)

Yahya jutustas: Hisham ütles: „Mu isa ütles, et Aisha (raa) paastus Miina päevadel (päevad, mis palverändurid veedavad Miinas).“ ka tema (Hishami) isa paastul neil päevil. (Sahih Al-Bukhari 1996)

Aisha ja Ibn Umar (raa) jutustasid: Kellelgi ei olnud lubatud paastuda tašriqi päeval, välja arvatud neil, kellel ei olnud võimalik ohverdada. (Sahih Al-Bukhari 1997)

Ibn Umar (raa) jutustas: Need, kes sooritavad at-tamattu palverännakut, võivad (kui neil ei ole võimalik ohverdada) paastuda kuni Arafati päevani. Ja kui kellelgi ei ole ei ohvrit ega ole ta ka paastunud (enne aidi), siis peab ta paastuma Miina päevadel (st 11, 12 ja 13 dhu-l-hižža). (Sahih Al-Bukhari 1999)

RAMADANIKUU KÜMMME VIIMAST PÄEVA!

Paastukuu kümme viimast päeva, on tähtsamad kui igad teised päevade setid kogu aastas. Need võtavad kokku sinu paastunud kuu ja nende viimastes öödes peitub laylat ul-qadr (saatuse öö), mis on parem kui tuhat ööd, ja kui Allahi sulane seisab siiralt palves sellel önnistatud ööl, siis inša Allah, Allah annab andeks talle tema toimepandud patud. Niisiis nendel kümnel viimasel päeval indiviid peaks suurendama oma kuulelikkust ja ülistustegusid Allahile, nagu siis palveid, Allahi mälestamist (dhikr) ja Koraani retsiteerimist.

Uskujate ema, Aisha (radiya Allahu anha) lausus:

„Kui saabuvad Ramadanikuu kümme viimast päeva, siis Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) veedab oma öö ülistades; äratab üles (öös) oma pere; pingutab end tegema rohkem ülistustegusid, ja tõmbab oma izaari (vööriide / -rihma) tugevamini kinni.“ [1]

** „Veedab oma öö ülistades“ – tähendab, ta (salla Allahu alaihi wa sallam) ei maga sellel ajal, on ärkvel kogu öö ja sooritab ööpalvet, ja teisi ülistustegusid. Ta elavdab oma hinge sel ajal unetuks jäämisega kuna uni on surma vennaks.*

On hadiith Abdullaah ibn Amr'ilt (radiya Allahu anhu) mis räägib küll keelust kogu öö palvetamisel veetmisel, kuid see reegel on sellele, kes rakendaks seda kogu aasta vältel, igal ööl.

** „Äratab üles (öös) oma pere“ – tähendab, ta (salla Allahu alaihi wa sallam) äratab üles oma naised, et ka nemad saaksid osa võtta nendel tähtsatel öödel ööpalvest, hea kasu saamisest, Allahi mälestamisest ja teistest ülistustegudest.*

** „Pingutab end tegema rohkem ülistustegusid“ – tähendab, ta (salla Allahu alaihi wa sallam) on ülistustes püsiv ja pingutuste rohke, liidab rohkem oma tegudele kui ta seda tegi esimesel kahekümnel Ramadanikuu päeval, ja seda seepärast, et saatuse öö (laylat ul-qadr) on selle kuu ühel viimasel kümnel ööl.*

** „Tõmbab oma izaari (vööriide / -rihma) tugevamini kinni“ – tähendab, ta (salla Allahu alaihi wa sallam) pingutab end ülistustes ja võitleb selles intensiivselt. Samuti on selle selgituseks öeldud, et ta (salla Allahu alaihi wa sallam) tõmbub eemale naistest, ja see viimane paistab olema korrektsem, sest hadiith Anas'ilt (radiya Allahu anhu) ütleb: „Ta (salla Allahu alaihi wa sallam) rullib kokku oma voodi, ja tõmbub eemale naistest (oma naistest)“.*

Samuti, meie Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) tavatses sooritada i'tikaafi viimasel kümnel Ramadanikuu päeval.

Seega, oo moslemid, püüelge end iseloomustada nende tunnustega, olge tugevad oma palvetes, ja palvetage lisaks tarawih palvetele ka ööpalvet (tahažhud), et teie pingutused nendel kümnel päeval läheksid kaugemale kui seda olid esimesel kahekümnel päeval, ja et saavutaksite tunnuse - „veedab oma öö ülistades“.

Olge ka kannatlikud oma kuulekusel Allahile, sest tahažhud palve ei ole kerge, kuid selle autasu on suur. See on tulus, ja suurepärase võimalus haarata kinni sellest Allahi poolt antud kingitusest meie elus. Selle umma (moslemite kogukond) õiglased eelkäijad tavatsesid pikendada ööpalvet väga pikaks ja seda kuni koidiku saabumiseni.

Abdullaah ibn Abu Bakr (radiya Allahu anhu) jutustas: *„Ma kuulsin oma isa ütlemas: „Ramadanikuu jooksul me tavatsesime lõpetada ööpalve hilja, ja tavatsesime kiirustada meie teenijaid meile suhuuri (koidkueinet) serveerimisega, kartuses, et koidikupalve - fažr, jõuab juba kohale.“ [2]*

Moslem kohtub paljude katsumustega (võitlusega) oma elus ja neid leidub ka paastukuul. Esimeseks on võitlus päeval paastumisega, ja teine on võitlus öösel ööpalvega. Kesiganes kombineerib need kaks ja täidab nende kohustused, on ilmselgelt kannatlikkude hulgast, nemad, kellele „saab antud nende autasu ilma seda kokkuarvutamata“ [3]

Islamiusuline ei tohiks jääda Ramadanikuul ka isekaks ja peaks sütitama, hingestama ja veenma oma peretki sooritamaks ülistustegusid, ja seda eriti sellel tähtsal ajal, ajal mil mitte keegi ei jäta seda naljalt hooleta. Nende kümne viimase päeva saabumisega, me moslemid astume õiglaste tegude tuluvamasse autasusse.

Seega siis, kui saabub paastukuu lõpp, olgem tugevad, jäägem kindlaks ja püsivaks oma püüdlustes ja isendaga võitlustes ning suurendagem meie ülistused maksimumini. Sest mis loeb, on meie viimasena toimepandud teod.

Autor: Sheikh Abdullaah Ibn Saalih al-Fawzan [Ahadeethus-Syaam: Ahkam wa Aadab (lk. 133-135)]

[1] Al-Bukhaari (4/269) ja Muslim (1174)

[2] Imaam Malik Muwatta, köide 1, lk. 156

[3] tähendus suurat-uz-Zumar:15

<http://meie-elu-juht-islam.blogspot.com/>

112. SUURA – ÄL-IHLÄÄS^{1 2} – PUHTUS (4 äjät)

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	bismilläähi r-rahmääni r-rahiiim.	Jumala, kõige Armulisema, Halastavama nimel.
1	قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ	qul hu allaahu aḥād.	Ütle: Ta on Ainus ³ Jumal,
2	اللَّهُ الصَّمَدُ	allaahu ṣamad.	Igavene ⁴ Jumal.
3	لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ	lām jālid wa lām juulād.	Ta ei ole eostanud ega eostatud
4	وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝	wa lām jakul-lā-hu kufuwan aḥād.	ja Talle ei ole kedagi võrdset. ^{5 6}

¹ Puhtus, (usu) puhastamine. Al-Bukhari ja Ahmad on edastanud, et Prohvet Muhammed (صلى الله عليه وسلم) ütles, et see suura on võrdne kolmandikuga Koraanist.

² Aisha (رضي الله عنها) jutustas: Iga kord, kui Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) magama läks, luges ta suurät äl-i lääś (112), suurät äl-falaq (113) ja suurät än-nääś (114), seejärel puhus endale peopesadesse ja tõmbas need üle oma näo ja nende kehaosade, milleni ta käed ulatusid. Kui ta haigeks jäi, käskis ta mul tema jaoks sama teha. (Sahih Al-Bukhari 7/5748)

³ Üks, Ainus, Jagamatu.

⁴ Iseseisev, Igavene, Kelle poole pöördutakse, Keda ei vaeva janu ega nälg.

⁵ Abu Said Al-Khudri (رضي الله عنه) jutustas: Üks mees kuulis teist retsiteerimas: „Ütle, Ta on Üks ja Ainus Jumal ...“ ja seda mitmeid kordi kordamas. Kui hommik kätte jõudis, läks ta prohveti (صلى الله عليه وسلم) juurde ja teavitas teda sellest, kuna ta leidis, et vaid selle suura retsiteerimine ei ole piisav. Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Selle nimel, kelle käes on mu hing, see võrdub kolmandikuga Koraanist.“ (Sahih Al-Bukhari 9/7374)

⁶ Abu Huraira (رضي الله عنه) jutustas: Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Jumal ütles: 'Aadama poeg valetab Minu kohta, kuigi tal ei ole selleks õigust. Ta teotab Mind, kuigi tal ei ole selleks õigust. Mis puutub Minu kohta valetamise, siis see on tema ütlemine, et Ma ei loo teda uuesti, nagu ma ta esimest korda lõin. Tegelikult on uuesti loomine sellele lihtsam, kes on juba kord loonud. Mis puutub Minu teotamise, siis see on tema ütlemine, et Ma olen eostanud poja (või lapsed), kuigi ma olen Üks ja Ainus, Iseseisev ja Igavene, Ma ei eosta ega ole ka eostatud ja Minule ei ole kedagi võrdset.“ (Sahih Al-Bukhari 6/4974)

113. SUURA – ÄL-FALAQ^{1 2} – KOIDIK (5 äjät)

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	bismillāhi r-rahmāāni r-raḥiim.	Jumala, kõige Armulisema, Halastavama nimel.
1	قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ	qul a‘uḍu bi-rabbi l-falaq.	Ütle: Ma otsin kaitset koidiku Isandalt
2	مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ	min šārri mā ḥalaq.	kurja eest, mis Ta on loonud
3	وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ	wa min šārri gāsiqin ida waqab.	ja <i>gāsiqi</i> ³ kurja eest, kui see (öös) varjub
4	وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ	wa min šārri n-nāffāāṭāati fi l-‘uqad.	ja sõlmedesse puhujate ⁴ kurja eest
5	وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ	wa min šārri ḥāsidin idā ḥāsād.	ja kadeda kurja eest, kui ta kadestab.

¹ Zirr bin Hubaish jutustas: Küsisin Ubayy bin Ka‘bilt: „O Abu Al-Munir, sinu vend Ibn Mas‘ud ütles, et *mu‘awwi äät* (Koraani kaks viimast suurat, kus otsitakse Jumalalt kaitset) ei kuulu Koraani.“ Ubayy vastas: „Ma küsisin Jumala Sõnumitoojalt (صلى الله عليه وسلم) nende kohta ja ta vastas: ’Nad on mulle ilmutatud ja ma olen nad ette lugenud (osana Koraanist).‘“ Ubayy lisas: „Seega me üteme nii, nagu Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) on öelnud.“ (Sahih Al-Bukhari 6/4977)

² Aisha (رضي الله عنها) jutustas: Iga kord, kui Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) magama läks, luges ta *suurät al-i lääsi* (112), *suurat al-falaq* (113) ja *suurat än-näsi* (114), seejärel puhus endale peopesadesse ja tõmbas need üle oma näo ja nende kehaosade, milleni ta käed ulatusid. Kui ta haigeks jäi, käskis ta mul tema jaoks sama teha. (Sahih Al-Bukhari 7/5748)

³ Ibn Kathir toob selle värsi seletuseks välja erinevaid versioone erinevatest hadithidest: 1. „*gāsiq*“ on öö ning kui see „*waqab*“ tähendab päikese loojumist (At-Tabari 12:748, 749), 2. „*gāsiq*“ on täht, mille kohta vanad araablased ütlesid, et kui see loojus, siis haigete hulk tõusis ning kui see tõusis, siis haigete hulk langes (At-Tabari 12:149), 3. „*gāsiq*“ on kuu (Ahmad 6:61, At-Tirmidhi no. 3366)

⁴ nõidade, maagide (At-Tabari 12:750, 751)

114. SUURA – ÄN-NÄÄS^{1 2} – INIMESED (6 äjät)

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	bismilläähi r-rahmäáni r-rahiim.	Jumala, kõige Armulisema, Halastavama nimel.
1	قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْاَلْسِ	qul ā'uḍu bi-rabbi n-nääs.	Ütle: Ma otsin kaitset inimeste Isandalt,
2	مَلِكِ الْاَلْسِ	mäliki n-nääs.	inimeste Kuningalt ³ ,
3	إِلَهِ الْاَلْسِ	iläähi n-nääs.	inimeste Jumalalt ⁴ ,
4	مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَلَّاسِ	min šarri l-waswaasi l-ḥannääs.	Taganeva ⁵ sosistaja (Saatana) kurja eest ⁶ ,
5	الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ الْاَلْسِ	älläḍi juwaswisu fii šuduuri n-nääs.	kes sosistab inimeste rinda,
6	مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ	min äl-žinnäti wannääs.	inimeste ja džinnide seast ⁷ .

¹ Zirr bin Hubaish jutustas: Küsisin Ubayy bin Ka'bilt: „O Abu Al-Mun ir, sinu vend Ibn Mas'ud ütles, et *mu'awwi äät* (Koraani kaks viimast suurat, kus otsitakse Jumalalt kaitset) ei kuulu Koraani.“ Ubayy vastas: „Ma küsisin Jumala Sõnumitoojalt (صلى الله عليه وسلم) nende kohta ja ta vastas: 'Nad on mulle ilmutatud ja ma olen nad ette lugenud (osana Koraanist).‘“ Ubayy lisas: „Seega me ütleme nii, nagu Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) on öelnud.“ (Sahih Al-Bukhari 6/4977)

² Aisha (رضي الله عنها) jutustas: Iga kord, kui Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) magama läks, luges ta *suurät äl-i lää* (112), *suurat äl-falaq* (113) ja *suurat än-nääs* (114), seejärel puhus endale peopesadesse ja tõmbas need üle oma näo ja nende kehaosade, milleni ta käed ulatusid. Kui ta haigeks jäi, käskis ta mul tema jaoks sama teha. (Sahih Al-Bukhari 7/5748)

³ Abu Huraira (رضي الله عنه) jutustas: Prohvet (رضي الله عنه) ütles: „Ülestõusmispäeval haarab Jumal kogu maa, rullib taeva Oma Parema Käega kokku ja ütleb: 'Mina olen Kuningas. Kus on maa kuningad?'“ (Sahih Al-Bukhari 9/7382)

⁴ Selles suuras, nagu ka Al-Fatihas, on ära märgitud Jumala kolm tunnust: 1. Ta on *rabb* (Isand), st kõige Looja, Hoidja, Kaitsja jne, 2. Ta on *mälík* (Kuningas), st kõik kuulub Talle ning on Tema käsu all, 3. Ta on *ilääh* (Jumal), st kõik peavad ainsana Teda teenima ning kummardama. (Tafsir Ibn Kathir 10/113-114)

⁵ Saatana sosistab inimesele, ässitades teda kurjale ning kui inimene meenutab Jumalat või allub saatana sosinale, saatana taganeb. (At-Tabari 24:709, 710)

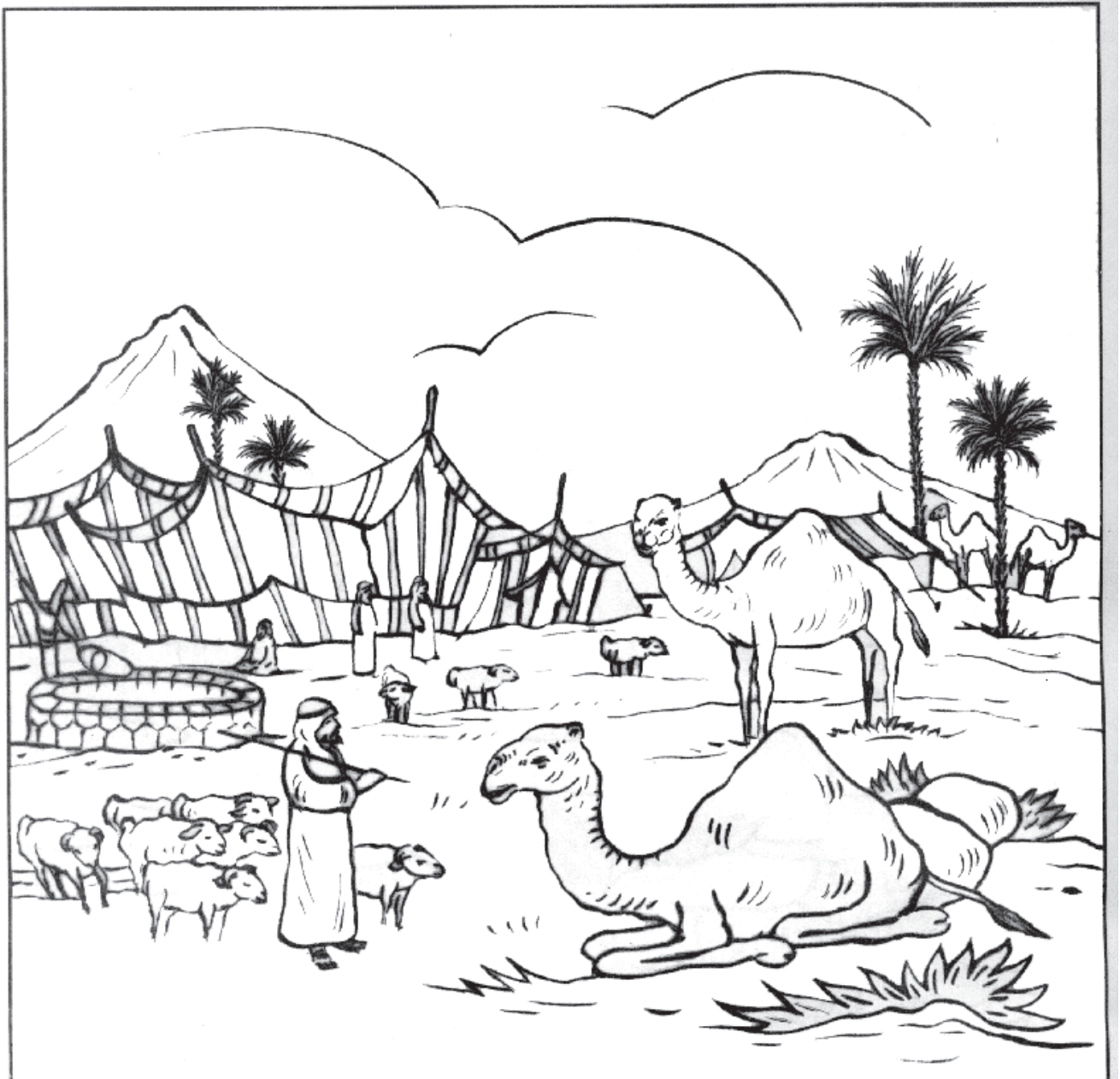
⁶ Abu Huraira (رضي الله عنه) jutustas: Jumala Sõnumitooja (رضي الله عنه) ütles: „(Põrgu)tuld ümbritsevad kõiksugused ihad ja kired, samal asjal kui Paradiisi ümbritsevad igasugused ebameeldivad ja ebaihaldusväärased asjad.“ (= *oma ihade järgimine viib põrgusse ning heade tegude tegemine, mis võib olla küll raske ja ebameeldiv, viib paradiisi*) (Sahih Al-Bukhari 8/6487)

⁷ Halvale teele võivad meid viia nii inimesed kui ka džinnid. Prohvet Muhammed (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Ei ole ühtki teist, kellele ei oleks kaaslast (džinni) määratud.“ Nad (prohveti (صلى الله عليه وسلم) kaaslaste) küsisid: „Kas ka sulle, O Jumala Sõnumitooja?“ Ta vastas: „Jah, kuid Jumal on mind tema vastu aidanud ning ta on islami vastu võtnud, seega käsib ta mul vaid head teha.“ (Sahih Muslim, Tafsir Ibn Kathir 10/113-114)

LASTELE

Muhammed (salla allahu alihi wa sallam - saws - Jumala rahu ja õnnistus olgu temaga) sündis Mekas, esmaspäeval, 12. Rabi al-Awwali kuu päeval, Elevandi aastal. Meie aja järgi on see aasta 571 peale Kristust. Jumal valis ta Aabrahami järeltulijate (vanema poja Ismaeli järgi) - araablaste, täpsemalt Quraishi hõimu liikmete hulgast. Ta isa, Abdallah, suri juba siis, kui Muhammedi (saws) ema oli rase. Lapse sünnist oli vanaisa Abd al-Muttalibil väga hea meel. Ta andis poisile nimeks Muhammed.

Halima Sadiia, tuntud hoidja, võttis Muhammedi (saws) oma hoole alla (sel ajal oli kombeks väikesed lapsed hoidjatega Mekast välja saata, kuna Meks kliima oli pisikestele liiga karm ja nad oleksid võinud surra). Muhammed (saws) jäi tema juurde kõrbesse Bani Sadi hõimu kuni nelja-aastaseks saamiseni. Seejärel läks poiss tagasi oma ema juurde Mekasse. Muhammed (saws) sai temaga jääda kuni kuue-aastaseks, siis ema suri.

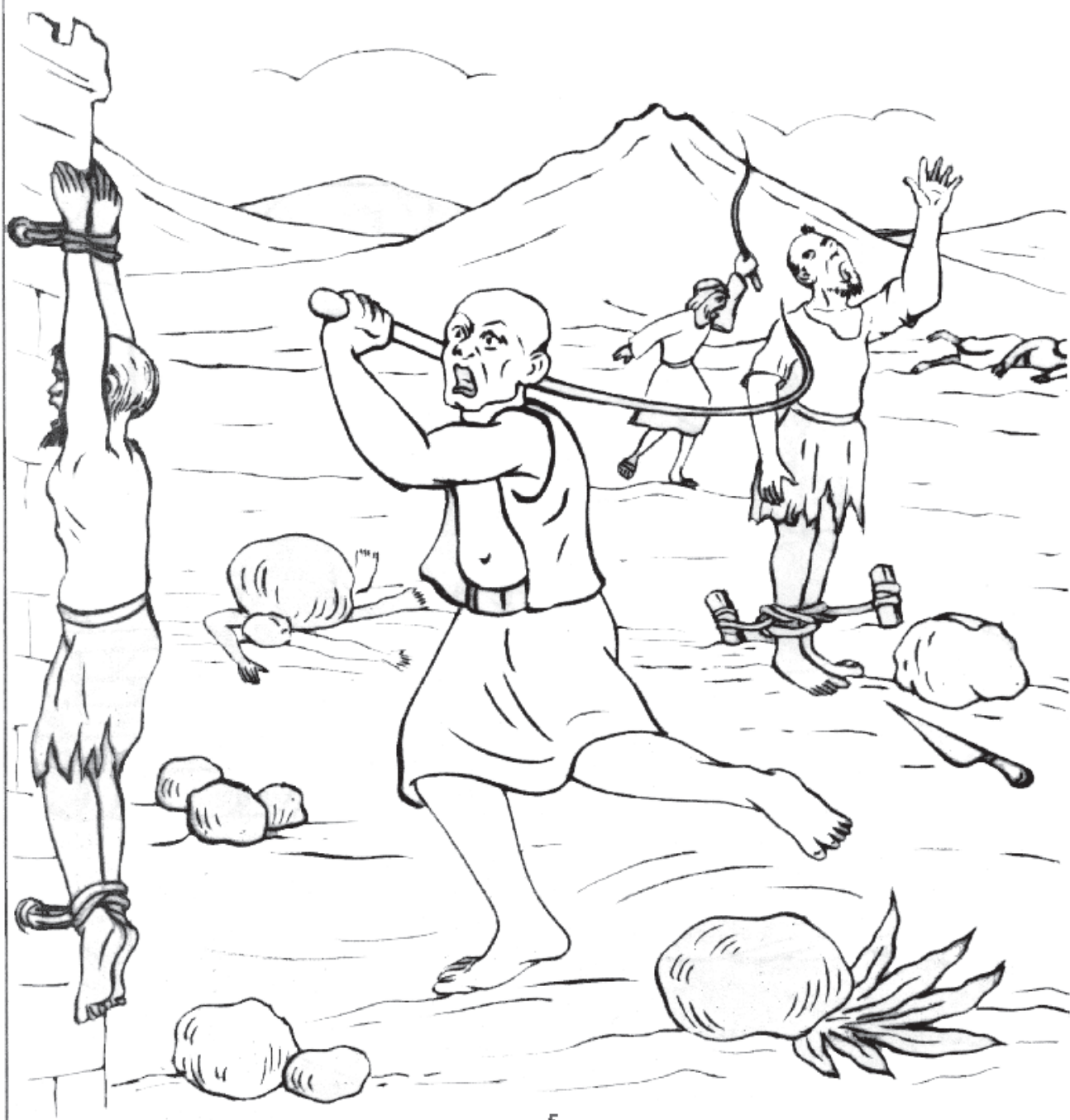
Tema vanaisa Abd al-Muttalib hoolitses ta hariduse eest kuni kaheksanda eluaastani. Peale vanaisa surma võttis ülesande enda peale onu Abu Taalib. Kaupmehest onu võttis väikese Muhammedi (saws) karavanireisile Damaskusesse kaasa. Peatuti Bahira nimelise preestri juures, kes ütles, et Muhammedist (saws) saab kunagi prohvet. Ta palus meestel poisiga koju tagasi pöörduda, kartuses, et juudid võiksid sellest teada saades lapsele liiga teha.

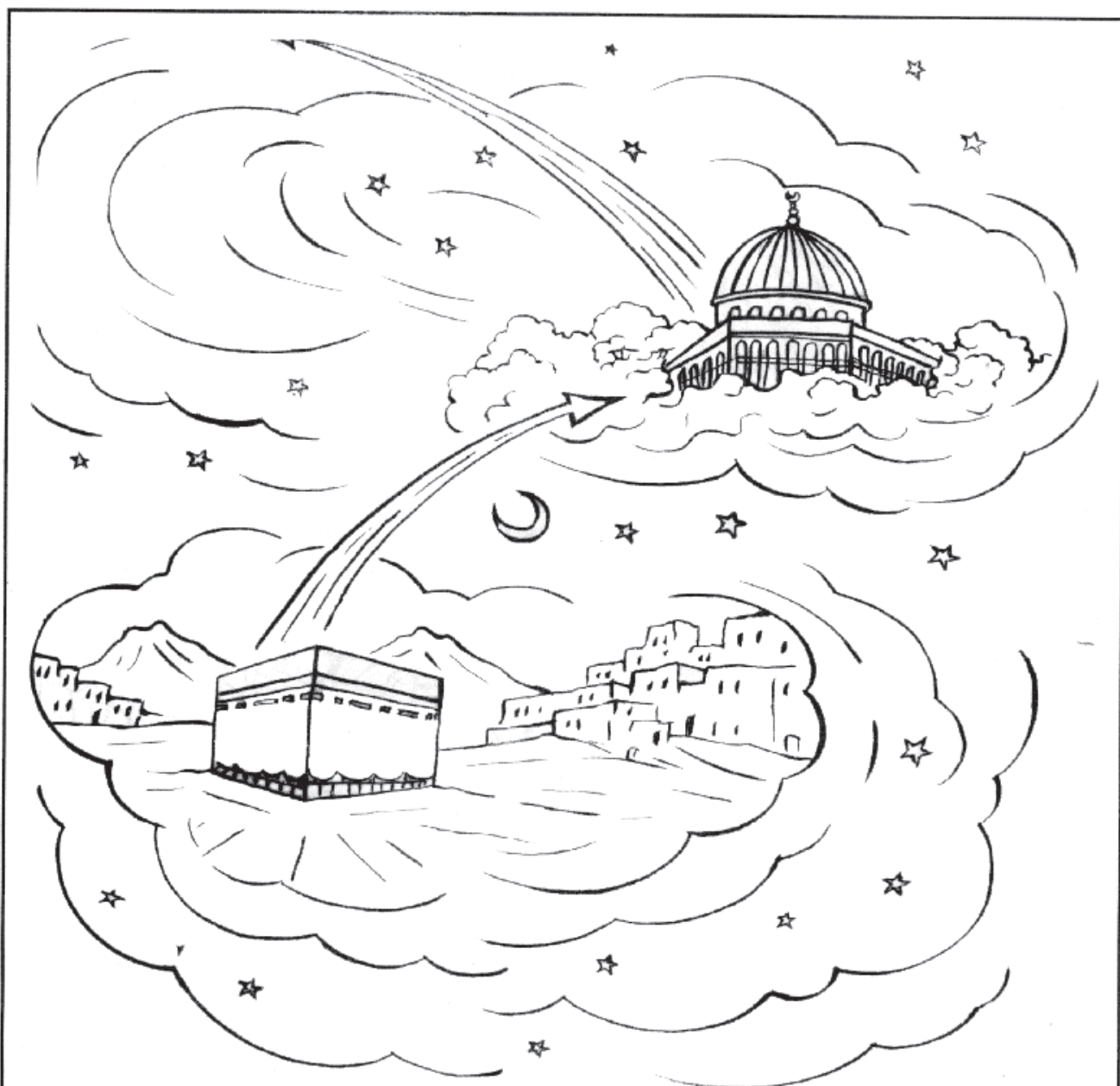

Muhammedist (saws), kes oli füüsiliselt tugev noor mees, sai karjane; seejärel kaupmees. Inimesed teadsid teda kui kedagi hea käitumise ja äärmiselt ausat meest, seetõttu sai ta hüüdnimeks Aus. 25-aastaselt abiellus ta rikka lese Khadižaga. Selleks ajaks, kui ta hakkas juba 40. saama, oli talle saanud harjumuseks veeta palju oma vabast ajast Hira mäe ühes koopas, medieerides, elu ja Looja üle mõeldes. Ühel Ramadanikuu ööl, kui Muhammed (saws) jälle oma koopas oli, tuli ta juurde peaingel Gaabriel ja tõi endaga kaasa sõnumi Jumalalt. Ta ütles - "Iqra!" (loe, õpi, retsiteeri). Muhammed (saws) aga vastas, et ta ei oska lugeda. Ingel kordas oma käsku veelkord, kuid asjatult. Seejärel ütles ta - "Iqra bismi rabbik allathi khalaqa!" (Loe, õpi, retsiteeri oma Issanda nimel, kes on loonud!) ja see ongi Koraani kõige esimene ilmutus. Muhammedil (saws) oli nii hirm, et ta jooksis kohe koju ja jutustas kõigest oma naisele. Too uskus teda sedamaid ja temast sai Muhammedi (saws) esimene järgija.

Prohvet (saws) kutsus oma rahvast üles teenima paljude iidolite asemel tõelist ja ainust Jumalat. Mõned võtsidki teda kuulda ja kogunesid tema ümber, et usu ja Jumala kohta õppida, kuid see ei meeldinud sugugi paadunud polüteistidele ja nad kiusasid järjekindlalt Muhammedi (saws) ja tema järgijaid taga. Kui asi muutus juba liiga väljakannatamatuks, palus prohvet (saws) kiusatuil Etioopiasse rännata.

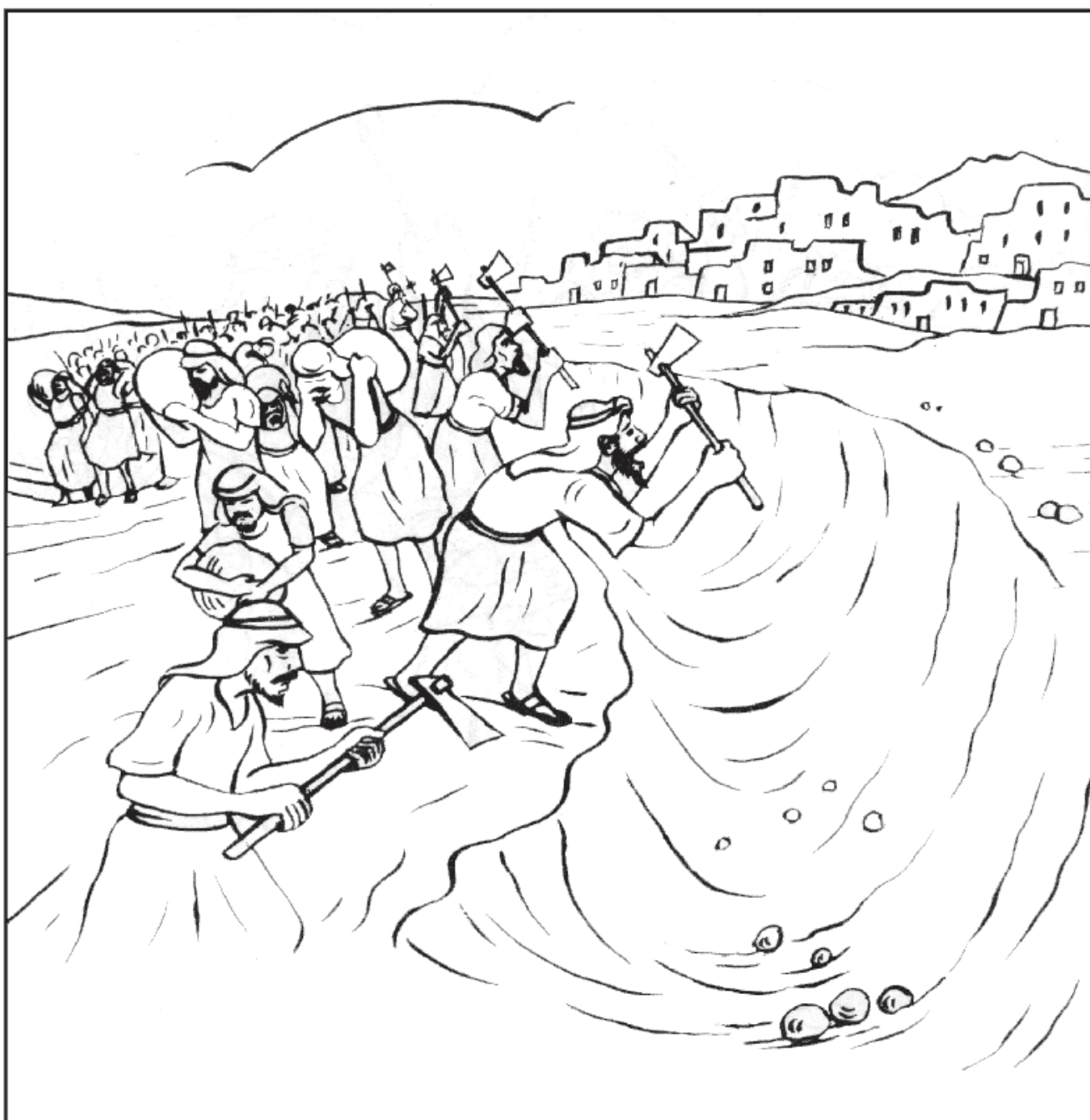
Kümnendal aastal peale esimest ilmutust surid prohveti (saws) onu Abu Taalib ja abikaasa Khadiža. Muhammed (saws) oli selle üle nii kurb, et seda aastat hakati moslemite poolt kutsuma "kurbuse aastaks". Jumal tahtis tema kurbust veidi vähendada ja tõstis ta ringkäigule taevasse. Kõigepealt viidi Muhammed (saws) Jeruusalemma vaatama ja seejärel paradiisi erinevatesse astmetesse, kus ta kohtus eelmiste suurte prohvetitega. Seda öist taevasse tõusu nimetatakse Öiseks Reisiks või Jumala Juurde Tõusuks. Sel ööl andis Jumal Muhammedile (saws) teada, et palve on igale moslemile kohustuseks.

Prohvet (saws) ja tema ustavad kaaslased jätsid kiusliku Meka maha ja kolisid Mediinasse. Sealsed elanikud olid isekeskis eriarvamusel ja vajasisid hädasti head ja õiglast juhti, kes nad ühendaks. Nii palusidki nad Muhammedi (saws) endile appi, kuna ta oli tuntud igati hea, õiglase ja ausa mehena. Muhammed (saws) ise ja tema parim sõber Abu Bakr olid viimased, kes Mediinasse jõudsid. Mediina rahvas võttis nad väga sõbralikult vastu. Prohvet (saws) lasi sinna mosee ehitada ja hakkas inimestele Issanda sõna õpetama.

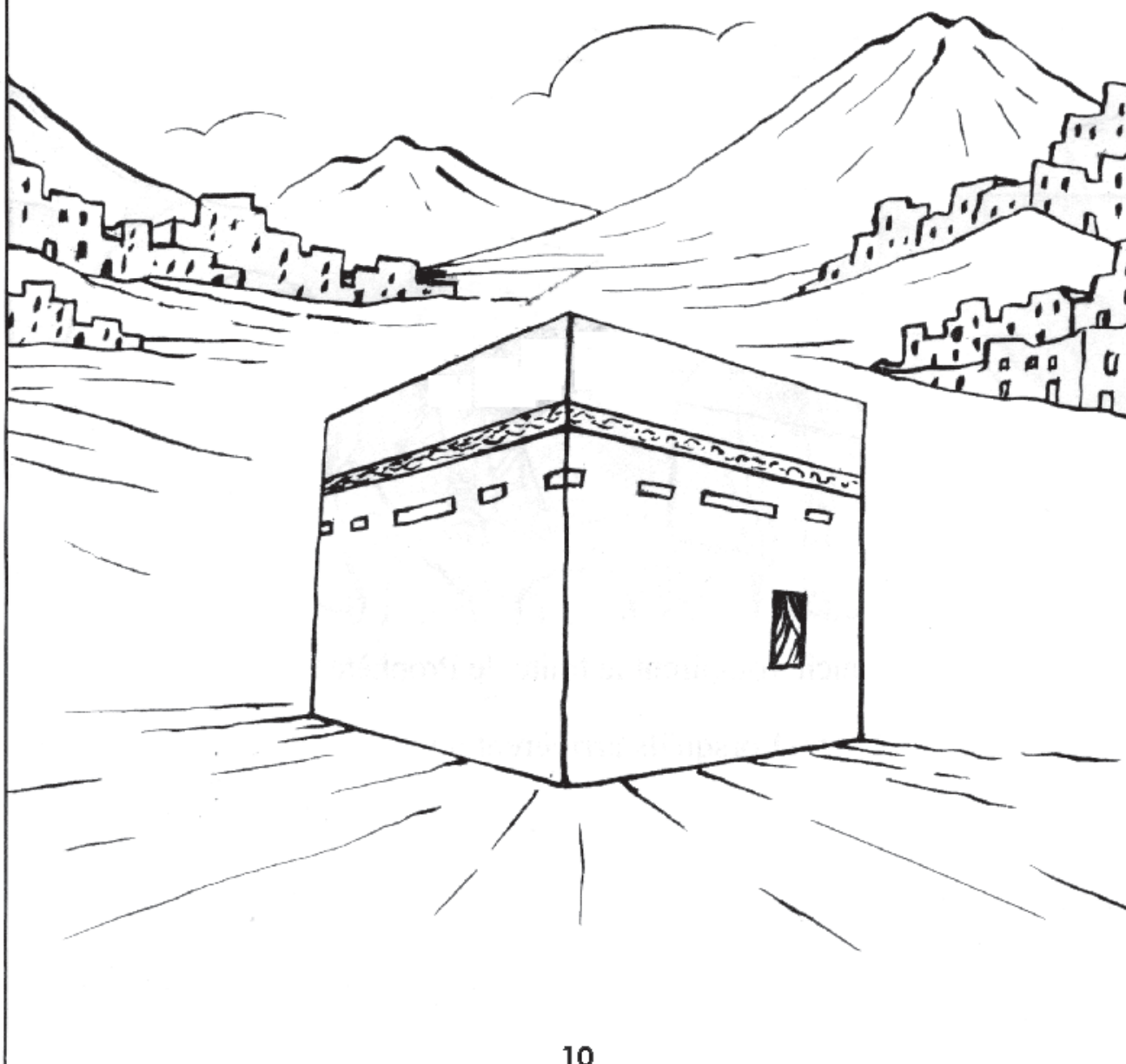

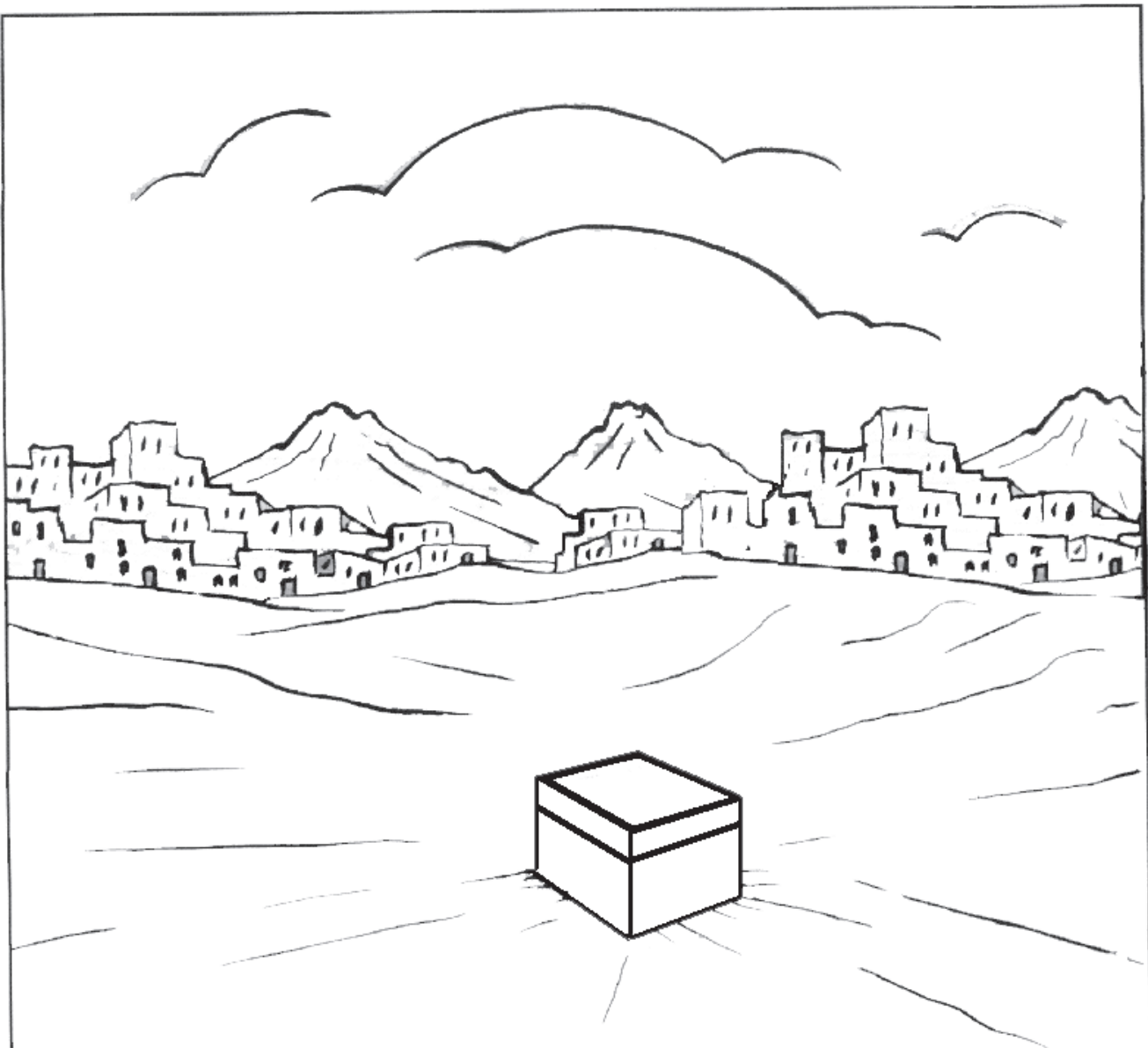
Prohvet (saws) jätkas Mediinas inimeste kutsumist uskumisele ja seal lõi ta ka Islamiriigi aluse. Ta võitles paljudes lahingutes uskmatute vastu, kes tahtsid teda ja teisi moslemeid hävitada. Jumal oli Muhammedi (saws) poolel ja keegi ei saanud midagi tema ega ta usu vastu teha.

Mediina juudid ja Meka uskmatud Quraishi hõimu liikmed pidasid Muhammedi (saws) ja tema kaaslaste vastu vandenõu. Kui nad oma väed kokku kogusid ja Mediina alla tulid, et moslemeid rünnata, soovitas üks prohveti (saws) kaaslastest - pärslane Salman - ümber linna kanal kaevata. Nii tehtigi ja vaenlase väed jäid hädiselt ja võimetult teisele poole kanalit. Peale selle saatis Jumal veel nende vastu tugeva tuule, mis nende telgid maast lahti kiskus ja minema puhus, nii et nad olid sunnitud lahkuma.

Ühel ööl nägi prohvet (saws) unes, et ta läks koos oma kaaslastega Pühasse Majja (Kaaba templisse Mekas). Niisiis asus ta 1400. kaaslasega Meka poole teele, et Jumala meeleheaks sooritada Väike Palverännak ehk Omra. Enne, kui nad Mekasse jõudsid, olid Quraishi hõimu liikmed neil juba vastas ja küsisid, mis nad tahavad. Seletused antud, kirjutati prohveti (saws) kaaslaste ja Quraishi hõimuliikmete vaheline leping, mille ühe punktina pandi kirja, et moslemid võivad ilma relvadeta palverännakuks Mekasse siseneda, kuid alles järgmisel aastal.

Kuid Quraishi hõimu liikmed ei pidanud lepingust kinni. Prohvet (saws) läks kümne tuhande sõdalasega Mekat piirama. Kui see sõjavägi siis Meka väravate juurde jõudis, olid mekalased väga hirmul. Oli tol ajal ju kombeks linna vallutamisel kõik mehed tappa, naised ja lapsed orjaks müüa ning vara võõrandada ning olid nad ju Muhammedi (saws) taga kiusanud ja ta elu kibedaks teinud. Nüüd nad siis kartsid, et Muhammed (saws) tahab neile kätte maksta. Muhammed (saws) aga andis meile andeks - küll Jumal nende üle Viimsel Päeval paremini kohut mõistab! Ta keelas puutuda kedagi, kes tema meeste vastu kätt ei tõstnud ning isegi ei võtnud mekalaste varast midagi. Ainukesed, kes kannatada said, olid mekalaste poolt kummardatud ebajumalakujud Kaaba templis. Need laskis Muhammed (saws) hävitada.

Jumal andis Muhammedile (saws) ülesandeks kuulutada tõde kogu inimkonnale. Selleks läkitas prohvet (saws) oma saadikud terve temale teada oleva maailma valitsejate juurde, et need teaksid, et on vaid üks Jumal ja me peame ainult Teda teenima, kummardama ja austama. Sel ajal võtsid paljud rahvad ja hõimud tervikuna islami oma usuks vastu.

Veidi enne oma surma sooritas prohvet (saws) hüvastijätku palverännaku Mekasse, kuhu teda saatis 100 000 moslemit. Mõni aeg peale seda ta haigestus ja suri. Islam oli aga juba jõudnud väga kaugele.

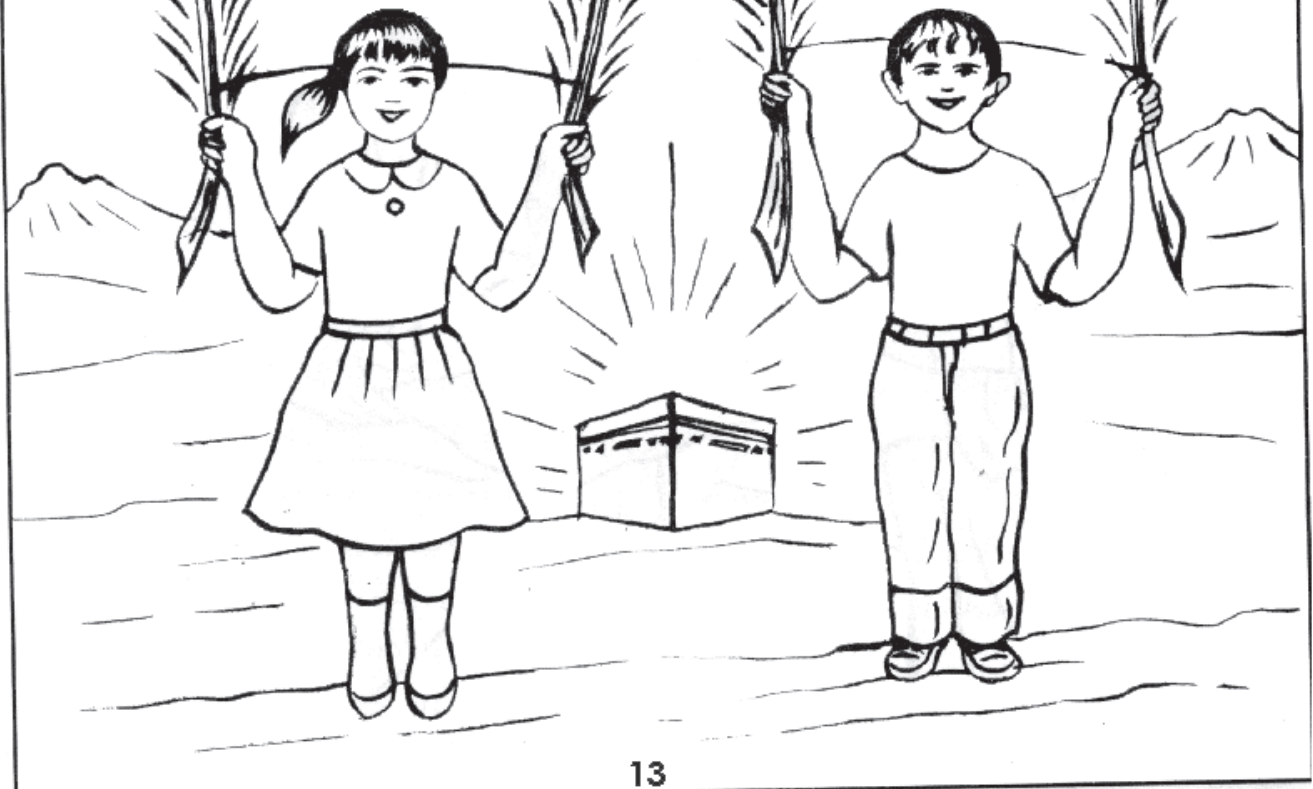
Milline suurepärane lugu!

Tänu sellele loole ma nägin, et hea eesmärgi nimel tuleb sageli olla väga kannatlik.

Peab olema aus ja sihikindel ning tuleb alati aidata ja andestada neile, kes on eksinud.

Mis puutub minusse, siis prohvet (saws) saab olema mulle suurimaks eeskujuks.

Ma järgin tema sunnat ja loodan, et kunagi saan olema koos temaga paradiisis inšallah (kui Jumal seda tahab)!

Люди устали от шарлатанов и ищут истину. Путь коренных народов Севера в Ислам.

Интерес к Исламу сегодня возникает с самых разных и порой неожиданных сторон. В Восточной Сибири формируется община новообратившихся мусульман из числа этнических якутов, эвенков, долган и др. О сложностях на пути истины мы попросили рассказать одного из пионеров дава'ата (религиозного призыва) среди коренных народов Севера Абдуль-Карима (Василия) Максимова.

- Прежде всего, вкратце опишите свой путь в Ислам.

Я родился в Республике Саха, в г. Якутске в 1981 г. Ислам принял в 2001 г. в московской тюрьме на Красной Пресне.

Мои поиски истины начались с детства. В подростковом возрасте читал Библию, но когда дошел до истории о семье Лота (Лута), появилось отвращение. Тот, кто читал этот рассказ в библейской версии, поймет меня. Тогда я уже начал сомневаться в истинности вообще каких бы то ни было идеологий, философий, религий и т. д.

Время шло. После смерти матери – мне было 13 – у меня начался «переломный возраст». Столкнулся с улицей. Так я обрел для себя идеологию анархизма. В 15 лет меня посадили за хулиганство. В 17 вышел, а в 18 снова сел за более серьезное преступление.

Будучи в заключении, в Москве, столкнулся с Исламом в «книгах». Я видел и «этнических мусульман», какие они на самом деле, но те не могли мне рассказать о своей религии что-то вразумительное. Книга открыла мне глаза, и я решился сразу же принять Ислам. К сожалению, т. н. «мусульмане» начали отговаривать меня, отмечая, что надо 5 раз молиться, «не гулять» и проч.

Однако брат, который дал мне ту книгу, поддержал меня. Ведь если знаешь истину, то все эти вещи не трудны, а, наоборот, легки и приятны, и, конечно, соответствующие предписания поддерживают в нас дух Ислама.

Слава Аллаху, сегодня я на свободе. На многое смотрю иначе.

- Каковы успехи на этом пути, и зачем вообще создавать отдельную организацию для представителей коренных народов Севера?

Якутов, принявших Ислам, сейчас еще достаточно мало. Но среди нас, хвала Аллаху, есть студенты исламских учебных заведений (Казанский исламский колледж, университет Абу-нур в Дамаске).

Мы считаем, что призыв должен вестись на понятном для людей языке, тем более, что в нашей культуре можно отследить остатки Единобожия. Ведь Аллах в Коране говорит: «Мы отправляли посланников, которые говорили на языке своего народа, чтобы они давали им разъяснения» (14:4); «К каждому народу - свой посланник; и когда приходил их посланник, то между ними решалось все по справедливости, и они не были обижены» (10:47).

Мы на пути создания мусульманской организации, ориентированной на коренные народы Севера, т.е. на якутов (саха), эвенков, эвенов, долган и др. Сейчас, прежде всего, мы пытаемся наладить работу в Якутске. Надо сказать, сложности есть на этом пути, но, с помощью Аллаха, мы их преодолеем.

Община будет, инша Аллах, знакомить коренное население края с Исламом, создавать у них наиболее адекватным образом представление о нем. Мы рады сотрудничеству со всеми мусульманами.

- Расскажите поподробнее о следах, как Вы считаете, Ислама, в якутской культуре.

Эти посланники или посланник Всевышнего, имя которого в веках не сохранилось, все же оставил след после себя. Например, в обычаях якутов много схожих с исламскими – многоженство, ношение платка женщинами и просторной одежды. Раньше даже запрещалось смотреть в лицо жены сына на некоторое время, обычно от трех до семи лет. Имеется схожий с мусульманским запрет на употребление в пищу животных с клыками (исключение – только медведь, но и там существуют условия) и птиц с когтями.

Также саха верят в Единого Бога и называют Его «Тангара». Это общетюркское и монгольское обращение к Создателю.

Еще одним свидетельством того, что у якутов раньше было Единобожие, служит наш язык. Я приведу лишь несколько примеров, которые многим могут показаться странными.

Прежде хочу подтвердить свои мысли мнением одного ученого-тюрколога, который, изучая наш язык, культуру и быт, был очень удивлен схожестью якутской мифологии с библейской традицией, вернее было бы сказать с авраамической, т.е. библейско-коранической.

Один из примеров – история о создании женщины из ребра. От корня слова «ой» (изъятие) происходит и «ребро», и «жена». А слово «природа» происходит от корня «ай», «айын» - «творение, твори, сотворение». Это лишь немногие из признаков и доказательств того, что все мы, люди, приходим от Адама и Евы, и истинная вера всех – Единобожие.

- Как Вы оцениваете духовное состояние якутов сегодня? Готовы ли они к восприятию Ислама?

Я изучал состояние арабов до Ислама, у нас все в точности также. Они верили в Единого Бога, но поклонялись ангелам, джиннам, а также камням-идолам и т. д. Наш народ признает Единого Бога, но также, как и арабы в эпоху невежества, поклоняются ангелам и джиннам, однако у нас не распространено поклонение идолам. Ангелов называют «айын» (луч), джинов – «иччи». Также, как и в Исламе, последние бывают добрыми и злыми.

Шаманизм, распространенный среди северных народов, нельзя отнести к религии, на мой взгляд. Их, шаманов, сейчас очень много. Каждый из них пытается навязать народу свое видение. Некоторые даже начали сочетать свои представления о мире с Буддизмом в тибетском варианте, подражая монголам, которые весьма близки нам. У всех тюрков в языке примерно 30 % арабо-персидских слов, а у нас – столько же монгольских.

Однако люди устали от шарлатанов и ищут истину. Многие национал-патриоты саха разделяют мнение, что Ислам может быть спасением для нашего народа.

Беседовал Анвер Агаев

<http://www.islam.ru/pressclub/gost/lusotyak>

IQRA

Toimetajad: Aisha ja Khadeja

Kujundus: Airi Hunt

Pildid: erakogu, internet

Kontakt ja ideed saata: info@islam.pri.ee

Mošee ja Eesti Islami Kogudus: Keevise tn 9, 11415 Tallinn, telefon 55 94 76 89

.....

Eesti moslemite kuukiri "IQRA" on eesti moslemite tasuta elektrooniline kuukiri. Ilmub inshallah, igal kuul uue sisuga. Kuukirja sisu koostamisel on oodatud eesti moslemite ettepanekud nii eesti kui ka vene keeles.

Ежемесячник мусулман Эстоний "ЙКРА" выходит каждый месяц. Все мусулманы Эсоний могут участвовать и писать на эстонском или русском языке.